

ligt tab af suveræniteten, men kun om en sammensmeltning af nationale suveræniteter. I denne sammenhæng har man dannet begrebet „pooling of sovereignties“.

Naturligvis kan denne betænkning ikke komme ind på de mangfoldige vanskelige spørgsmål, der rejser sig i denne sammenhæng. Ikke desto mindre må den dog pege på, at det er hævet over enhver tvivl, at indtræden i Fællesskaberne indebærer opgivelse af en del af den nationale suveræniteten, såfremt man vil diskutere tiltrædelsen i den klassiske retsvidenskabs terminologi. Som ved det ovenfor behandlede spørgsmål, om Fællesskabet har en politisk karakter, således bliver det også her klart, at de hidtidige begreber ikke strækker til, når man vil forstå Fællesskabets principielt nye struktur. Billedet „pooling of sovereignties“, der som hjælpekonstruktion absolut er anvendeligt og omtrent rammer sagens kerne, forsøger i grunden at forene to fuldstændig modsatte begreber.

71. Konsekvensen af denne erkendelse, som her kun skal fremsættes som en idé, består deri, at der udvikles nye begreber, som ikke er orienteret ud fra fortidens statslige former, men har direkte forbindelse med de former, som er under dannelse i nutiden og fremtiden. Dette er selvfølgelig en opgave for videnskaben og ikke for en parlamentarisk forsamling. Ikke desto mindre må det være tilladt at henvise til, at begrebet beslutningsbeføjelse — „decision making power“ — der tillader en ulige mere differencieret betragtning end det stive og for længst ikke mere til virkeligheden svarende suverænitetsbegreb, muligvis her vil kunne spille en betydningsfuld rolle. I praksis er det, det kommer an på, hvor beslutningerne træffes, og i hvilket omfang det enkelte medlem deltager i beslutningerne.

72. Spørgsmålet om Fællesskabets politiske karakter omfatter til syvende og sidst også spørgsmålet om traktaternes politiske udvidelse. Hermed tænkes på en udvidelse udadtil, d.v.s. til nye områder, medens den indre politiske udvikling af Fællesskaberne gennem en omdannelse af de enkelte organers beføjelser, der ligeledes er overordentlig vigtig, skal behandles i et følgende afsnit.

Spørgsmålet om en komplettering i politisk henseende af traktaterne er for nylig

atter rykket i forgrunden ved stats- og regeringschefernes erklæring i tilslutning til Bad Godesbergerkonferencen af 18. juli 1961. Til at udføre denne konferences beslutninger blev der nedsat et regeringsudvalg med den opgave at gennemgå forslagene til en statutmæssig udformning af det politiske samarbejde. På tidspunktet for denne rapports affattelse forelå for dette udvalg forslag til dannelse af en politisk union.

De problemer, der opstår for de neutrale lande i forbindelse med den udvikling, der er på vej, er allerede behandlet i anden del af denne rapport i forbindelse med omtalen af de politiske forudsætninger. Princippet om tiltrædelse af alle Fællesskaberne burde omfatte også denne nye form for politisk samarbejde. Dermed vil det politiske element i hele samlingsprocessen træde stærkt i forgrunden.

IV. Tiltrædelsens institutionelle aspekter.

73. Det er indlysende, at lande, der tiltræder Fællesskabet som medlemmer, må anerkende den institutionelle ramme.

Det ville kræve en formel ændring af traktaterne, hvis man ville foretage en nyfordeling af de enkelte fællesskabsorganers beføjelser. Da man for tiden drøfter en sammensmeltning af eksekutivorganerne, og da man ikke på forhånd kan udelukke, at den indre politiske udvikling af Fællesskabet vil gå i retning af en styrkelse af fællesskabsorganerne, bør man ikke vige tilbage for en sådan mulighed. Tværtimod burde et nyt medlems beredvillighed til at anerkende Fællesskabets institutionelle struktur ikke alene angå den nuværende opbygning, men burde også omfatte disse ønskværdige tilpasninger.

74. Betragter man de enkelte organer, må man, for så vidt angår ministerrådet, som noget væsentligt forlange, at den nuværende mulighed for flertalsafgørelser opretholdes. Disse afgørelser må i alle tilfælde være bindende for alle medlemmer, hvis man ikke vil svække Fællesskabets karakter utilbørligt.

De vidtgående beslutningsbeføjelser, der er overdraget ministerrådet, især i CEE-traktaten, må ikke lede til den slutning, at det efter Fællesskabets væsen er hos medlemslandene, at de væsentligste beslut-

ningsbeføjelser findes. Tværtimod vil der, efterhånden som Fællesskabet udvikles, tilfalde eksekutivorganerne og parlamentet en stadig større myndighed. Den nuværende opdeling af beføjelserne må forklares ud fra de nationale parlamenters traditioner, som i alle lande går ud på overlade overvågnings og gennemførelsen af udenrigspolitiske traktater til deres regeringer, som de på deres side kontrollerer.

75. Men især CEE-traktaten lader sig selv ud fra rent formelle synspunkter ikke sammenligne med en udenrigspolitisk traktat af traditionel art; den er ved sin rammekarakter snarere en grundlov for Det økonomiske Fællesskab. Fremfor alt rummer den vidtgående mulighed for at udstede forordninger, der i praksis er love, og direktiver — et væsentligt nyt element.

Ekstistensen af Fællesskabets egen lovgivningsvirksomhed gør det indlysende, at den nuværende fordeling af beføjelserne ikke er tilfredsstillende. I længden kan det ikke accepteres, at de nationale regeringer i ministerrådet uden begrænsning varetager funktioner, der er af klar lovgivningsmæssig karakter. Selv om man ville godkende forbindelsen mellem eksekutive opgaver på ét plan og lovgivningsmæssige opgaver på et overordnet plan, således som man f.eks. kender det fra det tyske forbundsråd, hvor enkeltstaternes regeringer deltager i forbundslovgivningen, så vil man ikke kunne undlade at kræve direkte deltagelse af det parlamentariske organ. Det er med andre ord uundgåeligt, at Det Europæiske Parlament får del i den besluttende myndighed med hensyn til forordninger og tilsvarende bestemmelser.

76. Eksekutivorganets stilling vil selvsagt ikke forblive uberørt af en sådan omformning. Hvad dets nuværende karakter angår, er det vanskeligt at beskrive den ved en kort definition.

Da eksekutivorganets medlemmer ikke er underkastet nogen instruktioner, er de utvivlsomt ikke embedsmænd, der handler efter ordre fra deres regeringer. Tværtimod viser den kendsgerning, at de i deres handling er ansvarlige over for Det Europæiske Parlament, og at de kun af parlamentet kan afsættes før udløbet af deres embedsperiode, at det drejer sig om politiske stillinger. Eksekutivorganets ret til at fremsætte for-

slag, der for mange af CEE-traktatens spørgsmåls vedkommende i praksis er en pligt, viser, at det har været de kontraherende parters hensigt at overdrage eksekutivorganet en vigtig rolle ved den konkrete udformning af den europæiske politik. Ved de af ministerrådets beslutningsbeføjelser, der finder anvendelse på forslag fra kommissionen, er medlemsstaterne ganske vist på central måde delagtiggjort i Fællesskabets afgørelser uden dog at kunne give afkald på kommissionens medvirken. Tværtimod er et snævert samspil mellem det uafhængige eksekutivorgan og ministerrådet påkrævet. Også den kendsgerning, at kommissionens forslag alene kan ændres af ministerrådet ved enstemmighed, understreger eksekutivorganets politiske stilling.

Det ville således være urigtigt kun at betragte eksekutivorganet som et forberedende og udøvende organ af teknisk karakter, fra hvilket der ikke kunne eller skulle udgå selvstændige tilskyndelser og politisk initiativ. Den videre udvikling må under ingen omstændigheder bestå i en reduktion af eksekutivorganet til et embedsmandsforum; den skal tværtimod have til formål at omdanne det til en overgangsform til en ægte demokratisk regering.

77. Det Europæiske Parlament legemliggør i rene form Fællesskabets politiske karakter. Allerede i sin nuværende form, der er kendetegnet ved medlemmernes indirekte valg og relativt begrænsede beføjelser, udøver det vigtige demokratiske funktioner. Det kontrollerer eksekutivorganerne, fungerer som rådgivende organ i mange spørgsmål, medvirker ved beslutninger om visse sager og virker i almindelighed gennem sine plenarmøder som Fællesskabets fremadstræbende element.

Det er allerede blevet påpeget, at parlamentets beføjelser i løbet af Fællesskabets udvikling ubetinget må udvides. De beføjelser, som de folkevalgte repræsentationer i medlemslandene ved traktatens indgåelse har givet afkald på, må ubetinget overdrages til parlamentet for at sikre en umiddelbar demokratisk kontrol med de til De europæiske Fællesskaber afgivne vidtrækkende beslutningsbeføjelser.

Det direkte valg af medlemmer af Det Europæiske Parlament danner det formelle modstykke til disse materielle krav. Kun

ved sådanne direkte valg kan man opnå den nødvendige styrkelse af Fællesskabets demokratiske ånd, og kun ved sådanne valg vil det være muligt at gøre folkene inden for Fællesskabet mere fortrolige med den nye institution, som Fællesskabet er. Den videre integration vil — uanset alle de opnåede økonomiske og sociale resultater — i afgørende grad afhænge af, om ikke blot regeringerne og de valgte repræsentanter, men også folkene selv er villige til at fremme den. Den hertil nødvendige proces kunne sættes i gang ved at gennemføre direkte valg til Det Europæiske Parlament.

78. Medens der med hensyn til ministerrådets, eksekutivorganernes og parlamentets forhold af nyindtrædende stater må forlanges, at de ikke blot accepterer de bestående traktatbestemmelser, men også at de klart bekender sig til de antydede udviklingsmuligheder i retning af en mere fællesskabsbetonet løsning, gælder dette ikke med hensyn til Den Europæiske Domstol.

Med hensyn til domstolen gælder det om at bevare de hidtidige beføjelser. Det er nærliggende, at domstolens på den kontinentale tradition hvilende funktion må skabe visse vanskeligheder især for de lande, hvis retssystem er opbygget på andre principper. Heraf opstår der talrige spørgsmål, hvis saglige prøvelse vil være en opgave for sagkyndige.

Særordninger, der vil kunne træffes for at ophæve eventuelle vanskeligheder, må i intet tilfælde gribe ind i princippet om anvendelse af domstolens afgørelser i alle Fællesskabets lande.

79. Endelig vil der i tilfælde af, at nye lande bliver medlemmer, opstå institutionelle spørgsmål af almen karakter, således som det er omtalt i vedkommende artikler om tilpasning af traktaterne. Det synes således indlysende, at nye medlemmer må have adgang til Fællesskabets institutioner på lige fod med de hidtidige medlemsstater.

Princippet om ligebehandling vedrører endvidere ikke alene de tildelte pladser i ministerrådet, eksekutivorganerne, i parlamentet, i domstolen og i de rådgivende udvalg, men også en lighed ved besættelsen af embedsposter, og det gælder også sprogspørgsmålet. Da en udvidelse af det hidtidige antal arbejdssprog vil medføre tekniske vanskeligheder, må man overveje en

nyordning. Under hensyn til, at f.eks. forordninger fra Fællesskabet er umiddelbart gældende ret i medlemslandene og det derfor er nødvendigt at udsende det officielle organ på alle sprog inden for Fællesskabet, kunne man måske overveje at begrænse antallet af interne arbejdssprog i Fællesskabets institutioner, medens officielle, for alle statsborgere i medlemsstaterne bindende beslutninger affattes og udgives på samtlige sprog.

80. Inden for tilpasningens rammer må man sluttelig anstille overvejelser om stemmernes vægt i ministerrådet. Dette spørgsmål har fremfor alt betydning for princippet om kvalificeret flertal, der for tiden med hensyn til stemmetallene i CEE-traktaterne praktisk taget betyder et $\frac{2}{3}$ flertal. Man må påse, at denne andel ikke bliver forhøjet ved en tilpasning, men at det tværtimod sikres, at det stadig bliver to tredjedele af de samlede stemmer, der udgør kvalificeret majoritet, også i tilfælde af en forhøjelse af stemmetallet i ministerrådet, der vel lettest nås ved at tilkende nyindtrædende medlemmer tilsvarende stemmetal som de tidligere.

81. Man har allerede påvist de særlige problemer, der opstår ved indmeldelse som følge af, at der består tre for tiden endnu adskilte fællesskaber. Uagtet den nuværende organisationsform må en tiltrædelse omfatte samtlige tre fællesskaber, hvilket også er fastslået i den tidligere omtalte ministerrådsbeslutning af 27. september 1961.

Princippet om traktaternes uopsigeligthed gør det endvidere umuligt at tilgodese en tiltrædelse på tid eller på opsigelse. Det ville stride fundamentalt imod den karakter af yderst snæver tilknytning til Fællesskabet, som opstår ved en tiltrædelse, hvis man ville tillade en sådan mulighed.

82. Tiltrædende lande kan ikke begrænse sig til på den ene side at godkende de enkelte artikler i traktaterne, men samtidig tage principielle forbehold med hensyn til godtagelse af de af Fællesskaberne hidtil truffede beslutninger.

Det må gøres klart, at en efterfølgende indtræden i Fællesskabet ikke alene medfører forpligtelse til at godtage traktatens artikler, men også alle afgørelser og retningslinjer, som er udstedt efter hver enkelt

traktats ikrafttræden. Dette gælder såvel med hensyn til de af ministerrådet truffne beslutninger som med hensyn til Den Europæiske Domstols afgørelser. Fravigelse heraf kan kun ske gennem undtagelsesbestemmelser, der kun må dreje sig om begrænsede og om muligt tidsbestemte ordninger.

83. Undertiden foretages overvejelser om, hvorvidt Fællesskabet kan lade tredjelands deltagere i deres rådslagninger, allerede inden overenskomsten om tiltrædelse træder i kraft.

Hvor ønskværdigt det end ville være at knytte den snævrere mulige kontakt med den nye partner, allerede før en tiltrædelsesoverenskomst træder i kraft — blot den er udformet — og herigennem forberede tiltrædelsen på alle områder, må man dog på den anden side være betænkelig ved en formel deltagelse i rådslagninger inden for fællesskabernes institutionelle rammer. Det må derfor anbefales at holde de pågældende stater udførligt underrettet om Fællesskabets udvikling uden dog at give denne underretning karakter af en uformel rådslagning, endsiige medbestemmelseret.

V. Associeringens politiske og institutionelle problemer.

1. Associeringens særlige karakter.

84. Ved en associering med Fællesskabet bliver der på den ene side rejst problemer, der er beslægtet med dem, der opstår ved en tiltrædelse, og på den anden side spørgsmål, der enten kan lades ude af betragtning eller ikke spiller nogen væsentlig rolle ved en tiltrædelse.

Retningsgivende for alle spørgsmål vedrørende en tilknytning til Fællesskabet må uden tvivl være tiltrædelsen. Det bør kraftigt understreges, at normalt tilfældet for en snævrere forbindelse med Fællesskabet må være medlemskab af dette.

Af denne grund vil det heller ikke være muligt at opstille abstrakte principper for alle mulige former for forbindelse med Fællesskabet for så i fortsættelse heraf at se, hvorledes disse principper kan komme i anvendelse i tilfælde af indtræden, associering eller en anden form for tilknytning. En sådan fremgangsmåde ville være uden forbindelse med virkeligheden.

I de foregående kapitler af nærværende

rapport er forudsætningerne for og de politiske og institutionelle aspekter i forbindelse med en indtræden behandlet. I dette afsnit vedrørende associeringen begrænses undersøgelsen til at få fastslået, hvilke af de bindinger og forpligtelser, der er uomgængelige ved en tiltrædelse, der kan ændres, når det drejer sig om associering, og endvidere hvilke nye momenter der må tages i betragtning.

85. Medens der gennem de forhandlinger, der føres i øjeblikket vedrørende forskellige europæiske landes ansøgning om optagelse, begynder at danne sig en tydelig holdning hos Fællesskabet over for problemerne ved tiltrædelse af tredjelands, synes en tilsvarende udvikling med hensyn til associeringsproblemerne endnu at være i sin vorden. Det første tilfælde af associering efter artikel 238, nemlig Grækenlands associering, gav ved sine særlige aspekter ikke anledning til principielle betragtninger over Fællesskabets almindelige associeringspolitik. Spørgsmålet om, hvorvidt Fællesskabet ønsker at associere sig med tredjelands, hvilke betingelser der må opstilles for en sådan associering, og hvilke former der må findes derfor, synes endnu at være ret åbent.

Af disse udtalelser kunne man måske fristes til at slutte, at en associering ikke består i andet end en slags ufuldstændig tiltrædelse af Fællesskabet, og at alle stater, der af forskellige grunde ikke vil eller kan tiltræde Fællesskabet, derved automatisk vil kunne komme i betragtning med hensyn til associering. Det er unødvendigt yderligere at betone, at sådan en betragtningsmåde rummer store farer, da den ikke tager hensyn til associeringens særegne karakter.

86. Under hensyn til de mangeartede muligheder for associering, som artikel 238 rummer, er det vanskeligt at beskrive associeringens særlige karakter i almindelige træk. En associering i form af en toldunion, der i sit indhold ville være meget lig indtræden, ville have en helt anden karakter end en associering i form af en løsere aftale om økonomisk samarbejde.

87. I almindelighed kan man sige, at et tredjelands beslutning om at indgå associering med Fællesskabet — ligesom Fællesskabets beslutning om at slutte en associeringsaftale med et tredjelands — på samme måde som en beslutning om indtræden både har en økonomisk og en politisk betydning.

Fællesskabets principielle politiske karakter, der i de foregående kapitler om tiltrædelsen er belyst ud fra deres forskellige aspekter, kan heller ikke lades ude af betragtning ved en associering.

88. Især efter at den britiske ansøgning om optagelse blev fremsat, er der i nogle europæiske lande kommet en diskussion i gang om, hvorvidt de — dersom de ikke vil indtræde i Fællesskabet — skulle associere sig med Fællesskabet. I mange af disse lande bliver Fællesskabet fremstillet som en rent økonomisk sammenslutning, som man kan afslutte en associeringsaftale med uden derved at træffe nogen politiske beslutninger.

En sådan argumentation bygger på fuldkommen falske forudsætninger. Alt for ofte betragter man i denne forbindelse kun sit eget lands stilling og tager som eneste udgangspunkt de formodede eller virkelige ulemper, som ville kunne opstå for landets egen handel ved antagelsen af Fællesskabets fælles toldtarif. For at undgå disse ulemper vil man gerne træffe et eller andet arrangement med Fællesskabet og derved om muligt undgå alle politiske konsekvenser inklusive CEE-traktatens bestemmelser om den økonomiske union.

89. Det nærliggende spørgsmål, om Fællesskabet på sin side er interesseret i associering, og hvorvidt det vil kunne imødekomme de lande, der ønsker associering, uden at det derved mister sin egenart og dynamiske kraft, skænker man næppe en tanke.

Udgangspunktet for enhver undersøgelse må være en klar erkendelse af, at der ikke eksisterer nogen ret til en associering med Fællesskabet. Hvis tredjelande føler sig generet af Fællesskabet i deres handelsforbindelser, og i særdeleshed af Fællesskabets ydre toldtarif, står den mulighed dem altid åben at lade denne trussel underkaste en prøvelse i GATT. Alle yderligere spørgsmål om det ønskværdige i en udvidelse af handelsforbindelserne i Europa og om oprettelse af overenskomster, der kunne tjene dette formål, vil kunne løses ved en gensidig aftale, hvorved der — som ved alle sådanne overenskomster — må bevares balance mellem fordele og forpligtelser.

90. Spørgsmålet om associering af et tredjeland med Fællesskabet må derfor af

alle parter behandles køligt og sagligt og bør ikke gå ud fra et formodet krav på at blive associeret. Den snævrere forbindelse med Fællesskabet medfører betydelige fordele for et tredjeland, og opnåelsen af disse fordele er som regel det, der ansporer til at indlede forhandlinger om en associeringsaftale. Ingen kan forvente, at de medlemslande, der har købt sig Fællesskabets fordele med en række indskrænkninger i deres nationale handlefrihed og med forpligtelsen til aktiv medvirken ved udformningen af en fælles politik på vigtige områder, uden videre skal være rede til at indrømme tredjelande, der på deres side ikke ønsker at påtage sig disse indskrænkninger og forpligtelser, fordelene ved fællesmarkedet uden at opnå nogen modydelse. En sådan forventning ville være urealistisk.

91. Det må altså forlanges, at enhver associering medfører ligevægt mellem fordele og forpligtelser for begge parter.

Da en associering ikke omfatter alle traktatens dele, består der den fare, at lande, der ønsker associering, kun interesserer sig for de dele af traktaten, som medfører fordele for dem. Dette må under alle omstændigheder undgås. Indgåelse af en associeringsaftale med Fællesskabet betyder ikke, at et land får mulighed for at pille rosinerne ud af kagen. Også en associering bør udgøre et afrundet hele, hvis enkelte dele griber harmonisk ind i hinanden, også selv om de ikke omfatter det fulde indhold af hele traktaten. Dette gælder fremfor alt de industrilande, som af politiske eller økonomiske årsager ikke har til hensigt at tilslutte sig Fællesskabet, selv om forudsætningerne for et sådant skridt er til stede hos disse lande. For så vidt angår de økonomisk svage lande, der i praksis kan rubriceres som udviklingslande, vil der imidlertid kunne afviges fra dette princip om en ligelig fordeling af fordele og byrder.

92. Hvorledes man kan finde frem til en sådan ligevægt, må til enhver tid konstateres gennem forhandlinger. Utvivlsomt ville det f.eks. ikke være tilstrækkeligt at indgå en associering i form af en toldunion med et industriland og i øvrigt ikke tage hensyn til alle de øvrige bestemmelser i CEE-traktaten. Følgen ville være, at det pågældende land ville have fri adgang til fællesmarkedet uden at være underkastet nogen tvang med

hensyn til afskaffelse af fordrejninger af konkurrencevilkårene. Medens medlemslandene underkaster sig en streng disciplin på de områder, hvor der findes fælles regler, samfærdselspolitikken, den økonomiske og den sociale politik, ville det associerede land ved hjælp af passende forholdsregler kunne udbyde sine varer inden for Fællesskabet med betydelige fordele.

2. *Fællesskabet og de associerede lande.*

93. For Fællesskabet opstår det principielle spørgsmål, om det vil holde muligheden åben for associering af tredjelande. Som nævnt i indledningen må Fællesskabet principielt betegnes som „åbent“, d.v.s. at det under bestemte forudsætninger og betingelser skal være muligt for tredjelande at blive medlem af Fællesskabet eller at associere sig med det. I forbindelse hermed må man ud over de økonomiske overvejelser tage hensyn til nødvendigheden af at befæste den europæiske samhørighed og så vidt muligt forene alle de europæiske folk.

Der er grund til at fremhæve en væsentlig forskel mellem indtræden og associering. Medens optagelse af et europæisk land, der opfylder alle forudsætninger, som påtager sig alle traktatens forpligtelser, og som er parat til et aktivt samarbejde, kun kan styrke Fællesskabet, så opstår der ved en associering helt nye problemer. Først og fremmest stilles man over for det yderst vanskelige spørgsmål, om det ikke vil nedsætte Fællesskabets levedygtighed og udviklingsevne, hvis det omgiver sig med et større antal associerede lande, som alle har afsluttet forskellige aftaler og dermed vil være underkastet særlige ordninger.

94. Et andet vigtigt spørgsmål vedrørende associeringen lige over for tiltrædelse er dens indflydelse på verdenshandelen og i forbindelse dermed den vurdering, som handelspartnerne anlægger over for den. Medens optagelse i Fællesskabet kan opfattes som en politisk handling og de forandringer for verdenshandelen, som den medfører, derfor også må anskues ud fra en politisk synsvinkel, så behøver dette ikke ubetinget at gælde for associeringen. Ganske vist må associering med Fællesskabet bero på en politisk afgørelse, men fra handelspartnernes side vil den blive vurderet ud fra økonomiske synspunkter.

De handelspartnere, for hvem artikel 238 ikke åbner nogen mulighed, vil kunne henvises til, at de nok er villige til at påtage sig en faktisk eller en formodet diskrimination fra Fællesskabets side, fordi de betragter dette som begyndelsen til en politisk union. Om en lignende betragtningsmåde vil kunne forventes med hensyn til associeringsordningen, hvor netop det politiske moment i vidt omfang er fjernet, får stå hen i det uvisse. Man må herved tage hensyn til, at der ved associering af en række stater vil kunne fremkaldes betydelige ændringer i verdenshandelen. Tredjelande vil måske som første reaktion søge at forhindre en større udvidelse af Fællesskabet gennem associeringer for senere — hvis dette ikke skulle lykkes — at søge handelspolitisk tilnærmelse til det under dannelse værende vidtstrakte toldunions- eller frihandelsområde. Den diskussion, der for tiden finder sted i De Forenede Stater, indeholder således begge aspekter af denne tankeproces.

Formentlig vil den almindelige virkning af en række associeringer være, at handelskrankerne over for ikke-associerede tredjelande ikke vil kunne opretholdes på det nuværende niveau, idet disse lande ikke vil kunne affinde sig med, at de får vanskeliggjort adgangen til en betydelig del af verdensmarkedet. Dette kunne man kalde associeringernes liberaliseringsvirkning.

95. Såvel spørgsmålet om nytten af en associering med Fællesskabet som den ovenfor omtalte virkning på stillingen for de handelspartnere, for hvilke der under ingen omstændigheder kan være tale om en snævrere tilknytning til Fællesskabet, vækker interessen for en undersøgelse af de yderligere muligheder for en løsning af de problemer, der opstår for tredjelande på grund af Fællesskabets eksistens. Principielt bør man ved alle spørgsmål om associering altid samtidig og sideordnet undersøge, om der ikke findes andre egnede midler til at løse konkret forekommende vanskeligheder. Hvis et tredjeland i første række ønsker associering med Fællesskabet for at undgå sådanne vanskeligheder, bør man først og fremmest undersøge ordninger, der er i overensstemmelse med mestbegunstigelsesprincippet. Af hensyn til retfærdigheden over for handelspartnerne bør en sådan undersøgelse endogså nyde en vis forrang for en associering.

3. *Forudsætningerne for en associering.*

96. Betragter man først de geografiske forudsætninger, som må opstilles for en tiltrædelse, rejser der sig det spørgsmål, om man også med hensyn til associering må forlange en lignende begrænsning. Artikel 238 indeholder ikke nogen begrænsning til europæiske stater. Det skulle således være muligt også for ikke-europæiske lande at betrede denne vej.

De i denne rapport anførte principielle betragtninger over Fællesskabets europæiske karakter har dog også deres betydning for så vidt angår associering. Hvis Fællesskabet associerede sig med ikke-europæiske lande og der ikke i associeringsaftalen blev fastsat bestemte kriterier, ville det næppe kunne bevare sin europæiske karakter og dermed heller ikke sin dynamiske kraft. Et sådant kriterium kunne f.eks. være associeringens særlige betydning for videreudviklingen af Det europæiske økonomiske Fællesskab og for opfyldelsen af dets rolle i verdensøkonomien. Ganske vist er den absolutte begrænsning til Europa allerede ved associeringen af oversøiske lande og territorier i medfør af traktatens afsnit IV brudt, og sandsynligvis vil associeringsvejen også for en række af Commonwealth-landene blive underkastet en nærmere undersøgelse.

Ikke desto mindre bør det kraftigt påpeges, at disse associeringer er en følge af en særlig forpligtelse, som Fællesskabet har over for visse områder, og som kun lader sig forklare ud fra de mangeårige snævre bånd mellem visse af Fællesskabets lande og de pågældende områder. Disse forpligtelsers karakter af undtagelsestilfælde og de heri begrundede associeringer må ikke bringes i fare. Fremfor alt må det ikke komme dertil, at associeringen bliver en erstatning for udviklingshjælp, hvilket ville forvanske dens særlige indhold.

97. Bortset fra de ovennævnte undtagelser er det af de anførte grunde ønskeligt, at kun sådanne lande bliver associeret med Fællesskabet, som er geografisk forbundet med Europa. Tendenserne i retning af en associering inden for det atlantiske område bør ikke søges virkeliggjort inden for rammerne af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Som allerede anført i forbindelse med omtalen af de geografiske forudsætninger for en tiltrædelse vil der være andre organi-

sationsformer, som er meget bedre egnede til dette formål.

Med hensyn til de øvrige lande, som overvejer en snævrere tilknytning til Fællesskabet, bør der for ikke at skabe præcedens ikke afsluttes formelle associeringsaftaler, men kun økonomiske aftaler af anden art, der også turde være egnede til at opfylde deres berettigede interesser.

98. Til optagelse i Fællesskabet kræves meget vidtgående politiske forudsætninger. Med hensyn til en associering rejser der sig det konkrete spørgsmål, hvorledes man skal forholde sig over for europæiske lande, der ikke opfylder de politiske betingelser for fuldt medlemskab. Dette spørgsmål er ganske vist meget vanskeligt og kan ikke besvares kort. Man må anbefale en nøje prøvelse fra tilfælde til tilfælde. Det er nødvendigt, at medlemsstaterne foretager denne prøvelse med omtanke.

På den anden side er det ønskeligt, at der i associeringsoverenskomsten optages en erklæring om, at de fremtidige associerede forpligter sig til at anerkende de europæiske fællesskabers økonomiske målsætninger.

99. I modsætning til, hvad der gælder ved tiltrædelse, er det absolut muligt i henhold til artikel 238 at associere lande, der har en mindre udviklet økonomisk ydeevne end Fællesskabets lande. Denne vej er allerede betrådt i Grækenlands tilfælde.

4. *Mulige former for associering.*

100. Artikel 238 bestemmer kun, at Fællesskabet kan indgå sådanne aftaler med et tredjeland, en sammenslutning af stater eller en international organisation, gennem hvilke der skabes en associering, som er karakteriseret ved gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige fremgangsmåder.

Der er hermed sagt lige så lidt om associeringens reelle indhold som om dens form. Da Det økonomiske Fællesskab bygger på en toldunion, vil man i første række tænke på denne form for en snævrere forbindelse. Dernæst vil et frihandelsområde komme i forgrunden, idet dette på samme måde som toldunionen i GATT-overenskomsten er fremstillet som en undtagelse fra mestbe- gunstigelsesbestemmelserne.

De mulige former for en associering begrænser sig dog på ingen måde udelukkende

til toldunionen eller frihandelsområdet. Tværtimod må man også have opmærksomheden henvendt på andre slags forbindelser med Fællesskabet, for hvilke ganske vist GATT's mestbegunstigelsesbestemmelser gælder. Endelig må man i denne sammenhæng endnu en gang erindre om mulighederne for afslutning af handelsaftaler, som ganske vist ikke skaber nogen associering, men som ikke desto mindre kan yde et vigtigt bidrag til løsning af handelspolitiske spørgsmål.

a) *Associering på grundlag af en toldunion.*

101. En associeringsaftale kan først og fremmest være opbygget på grundlag af en toldunion. De overvejelser, der tidligere i denne rapport er gjort vedrørende betragtningerne over Fællesskabets væsen, over den nøje sammenhæng mellem toldunionen og traktatens øvrige bestemmelser, gør det dog klart, at det må anses for udelukket, at en associering alene indskrænker sig til en ren toldunion.

102. Det er allerede nævnt, at et associeret land gennem en toldunion med Fællesskabet ved udelukkelse af CEE-traktatens øvrige bestemmelser ville opnå konkurrencemæssige fordele, som ikke ville være acceptable for medlemslandene. Hvis man altså tilstræber en toldunion, må man anvende en hel række af den økonomiske unions bestemmelser for at skabe en garanti for markedslige vægten. Endvidere må det kræves, at overholdelsen af de fra begge sider påtagne forpligtelser, f.eks. på monopopolitikens område, kontrolleres af associationens organer.

Deraf kan man slutte, at udgangspunktet, toldunionen, skaber en snæver forbindelse med Fællesskabet, der ikke blot indebærer antagelsen af den fælles toldtarif, men også det associerede lands anerkendelse af den økonomiske unions væsentlige grundelementer. Det vil derfor være nødvendigt, at det associerede land underkaster sig en vidtgående disciplin samtidig med, at det erklærer sig indforstået med en vidtgående kontrol med overholdelsen af de indgåede forpligtelser.

103. Fordelen ved en associering i form af en toldunion ligger først og fremmest i, at den tillader en gradvis tilnærmelse af det associerede land til fællesmarkedet og såle-

des forbereder en senere tiltrædelse. Denne form egner sig derfor fortrinligt for lande, der principielt er villige til at søge optagelse, men som ikke kan opfylde de økonomiske betingelser for en tiltrædelse. Såfremt disse lande er parat til at drage de politiske konsekvenser af det snævre associeringsforhold til Fællesskabet, til at overholde den nødvendige disciplin og til at underkaste sig associationens institutionelle kontrolmekanisme, byder en associering på grundlag af en toldunion dem de største fordele i sammenligning med de øvrige former for associering.

104. Helt anderledes er forholdet med hensyn til de industrilande, der vel fuldt ud opfylder de økonomiske og geografiske betingelser for optagelse i fællesmarkedet, men som desuagtet er af den opfattelse, at de ikke kan tage dette skridt af politiske grunde. I disse lande er tanken om gradvis at nærme sig Fællesskabet mindre fremherskende; tværtimod overvejer de at bevare en vis afstand.

Det tilstræbte associeringsforhold vil altså være statisk og ikke dynamisk med hensyn til en stadig større tilnærmelse.

105. Hvis de pågældende lande som argumenter mod fuldt medlemskab fremkommer med spørgsmålet om suverænitæt og spørgsmål af udenrigspolitisk karakter, står de over for den kendsgerning, at en associering på grundlag af en toldunion vil rejse lignende problemer som en fuldstændig tiltrædelse.

Som omtalt ville det være urigtigt at gå ud fra den forudsætning, at Fællesskabet ville kunne oprette en toldunion med disse lande samtidig med, at man ser bort fra de øvrige bestemmelser i CEE-traktaten. Tværtimod vil man erkende de øvrige forpligtelser klart og tydeligt og tilgodese dem i forhandlingerne. Den yderst snævre form for associering, der vil kunne skabes på grundlag af en toldunion, ville sandsynligvis for de pågældende lande have til følge, at de på mange områder ville blive bundet af Fællesskabets beslutninger, uden at de på deres side ville have nogen ret til at blive hørt i Fællesskabets institutioner.

b) *Associering på grundlag af et frihandelsområde.*

106. Ved et frihandelsområde opstår der

for Fællesskabet langt større problemer end ved en associering i form af en toldunion. Ved alle hidtidige drøftelser om europæiske landes forbindelse med Det europæiske økonomiske Fællesskab i form af et frihandelsområde blev det tydeliggjort, at handelsforbindelsen mellem de associerede lande og Fællesskabet ville blive yderst besværlig på grund af de detaljerede administrative bestemmelser, som vil være nødvendige. Alene indførelsen af oprindescertifikater rejser talrige spørgsmål, som på ingen måde er lette at løse. Bortset fra disse tekniske vanskeligheder rejser der sig for Fællesskabet også det politiske spørgsmål, i hvilken udstrækning det vil tillade en associering af tredjelande i form af et frihandelsområde. Fremfor alt drejer det sig her om at konstatere, om en sådan associering styrker eller svækker Fællesskabet, om det associerede land ved en sådan status ville opnå ensidige fordele, og sluttelig om det pågældende lands berettigede interesser ikke ville kunne tilgodeses på anden måde.

107. Den hidtil eneste associering med Fællesskabet i form af et frihandelsområde er det, der er oprettet med de oversøiske lande og territorier i henhold til CEE-traktatens fjerde del. For de pågældende lande bliver der hermed åbnet adgang til fællesmarkedet, uden at disse lande på den anden side påtager sig forpligtelse til at anvende fællestariffen over for tredjelande. Den valgte løsning tager sigte på at lette en økonomisk udvikling, og der er ikke umiddelbart forudset en tilnærmelse til Fællesskabet som ved den græske aftale.

108. Fællesskabet må ved en undersøgelse af spørgsmålet, om der også for europæiske industrilande kan anvendes en associeringsform som frihandelsområdet, være yderst tilbageholdende. Frihandelsområdet gennembrøder toldunionens princip, idet det sætter fællestoldtariffen ud af spillet for det pågældende område. Det er yderst tvivlsomt, om det således frembragte hul i praksis kan lukkes til ved en harmonisering af de ydre todsatser eller ved administrative forskrifter, der skal forhindre, at varer, der udefra strømmer ind i det pågældende land, føres videre ind i Fællesskabet.

109. Det er ikke let at drage en almen slutning på grundlag af drøftelsen af de talrige tekniske, handelspolitiske og poli-

tiske problemer, der rejser sig i forbindelse med en associering i form af et frihandelsområde. Frihandelsområder af større omfang er yderst sjældne, og der gives intet tilfælde, hvor en større toldunion, der er under dannelse, allerede før sin endelige oprettelse og økonomiske stabilisering har omgivet sig med en ydre kreds af frihandelsområder.

110. Vedrørende denne problemkreds må man da fastholde, at et frihandelsområde i betragtning af de mangfoldige, ikke helt overskuelige vanskeligheder, det rejser for Fællesskabet, ikke danner nogen ideel form for tredjelandes associering.

c) Særlige aftaler om økonomisk samarbejde.

111. Som allerede nævnt foreskriver artikel 238 på ingen måde en toldunion eller et frihandelsområde; den åbner blot i almindelighed mulighed for en associering med Fællesskabet.

Derfor kan det ikke på forhånd udelukkes, at der inden for rammerne af denne artikel afsluttes aftaler, der ikke falder ind under de to ovenfor nævnte former. Da bestemmelserne i artikel XXIV i GATT-overenskomsten imidlertid kun anerkender toldunionen og frihandelsområdet som undtagelser fra bestemmelserne om mestbegunstigelsesklausulen, måtte de ved en sådan aftale tilsikrede toldbegunstigelser indrømmes alle GATT-lande.

112. Fra et politisk synspunkt måtte det utvivlsomt hilses med tilfredshed, hvis sådanne associeringsønsker, som udelukkende kan tilskrives frygten for en konkret skadevirkning på handelsforbindelserne, kunne opfyldes ved en sådan aftale. Thi alene ønsket om at opretholde og videreudvikle handelsforbindelserne vil ikke over for alle de øvrige handelspartnere kunne begrunde en så omfattende begunstigelse, som en toldunion eller et frihandelsområde ville indebære. Da Fællesskabet i alle tilfælde kun vil være i stand til at associere et ringe antal af sine handelspartnere gennem et præferencesystem, må det nødvendigvis diskriminere over for alle de øvrige handelspartnere, for hvem denne vej ikke står åben.

113. En associering gennem særlige aftaler om økonomisk samarbejde er således ud fra et politisk synspunkt overordentlig nyttig,

og dermed opstår spørgsmålet om, hvilket indhold disse aftaler kan have.

Uden at gå i enkeltheder, som ville overskride rammerne for denne rapport, kan der peges på, at man i sådanne aftaler vil kunne træffe særordninger med hensyn til told og kontingenter, og endvidere vil der blive tale om markedsgarantier og i givet fald valuta- og finansaftaler. En regelmæssig konsultation kunne yde sikkerhed for gennemførelsen af de vedtagne forholdsregler og for deres løbende tilpasninger alt efter handelsforbindelsernes udvikling.

114. De vedtagne ordninger vil i alle tilfælde skulle meddeles GATT og ville i alt fald på toldområdet også stå åbne for andre kontraherende parter under denne overenskomst. For ikke at gøre samarbejdsoverenskomsten indholdsløs må det påses, at toldindrømmelser først og fremmest sker på de områder, på hvilke det pågældende land er en af hovedleverandørerne på verdensmarkedet, således at dets tilbud ikke kan erstattes af tilfældige leverancer fra andre lande. Da disse betingelser netop er opfyldt, for så vidt angår de udsatte industrier i nogle af de i betragtning kommende lande, ville det vel være absolut muligt at varetage deres interesser i acceptabelt omfang ved en sådan aftale.

115. Associering i form af en overenskomst om økonomisk samarbejde ville ikke kræve nogen videregående tilknytning af institutionel art til Fællesskabet. Ej heller ville politiske overvejelser for Fællesskabet i dette tilfælde spille nogen rolle i forhold til de økonomiske overvejelser.

d) Associeringen og de videre muligheder for tilknytning til Fællesskabet.

116. Allerede i indledningen blev det nævnt, at der ved siden af tiltrædelsen og associeringen måtte søges efter yderligere muligheder for tredjelandes forbindelse med Fællesskabet. Først og fremmest blev der henvist til, at bestemmelserne i artikel 113 i denne sammenhæng kunne spille en rolle.

Ved betragtning af associeringens forskellige muligheder på den ene side og de ved artikel 113 givne muligheder på den anden

må man imidlertid være klar over, at forskellen ikke er at søge i det formelle anvendelsesområde for den ene eller den anden artikel, om det vil knytte et tredjeland til sig ved hjælp af et omfattende præference-system, eller om det vil indrømme dette land fordele, som, for så vidt angår tolden, principielt også skal stå åbne for andre lande.

Toldunionen og frihandelsområdet er ganske klare eksempler på lukkede præference-systemer, medens den ovenfor skildrede mulighed for afslutning af aftaler om økonomisk samarbejde, der ligeledes kan gennemføres i henhold til artikel 238, stærkt nærmer sig en handelsaftale af den slags, der kan afsluttes i henhold til artikel 113.

117. Dog må der peges på, at bestemmelserne i artikel 113 om afslutning af told- og handelsaftaler først vil kunne anvendes efter udløbet af overgangstiden. For nærværende vil Fællesskabet kun kunne føre toldforhandlinger med tredjelande om fællestariffen i overensstemmelse med artikel 111.

5. Institutionelle problemer.

118. Et yderligere problem er forholdet mellem de associerede lande indbyrdes. Det ville kunne begrænse Fællesskabets bevægelsesfrihed betydeligt, hvis et større antal lande blev associerede ved forskellige associeringsaftaler. En sådan begrænsning findes f.eks. i den indsigelsesret, der i Grækenlands-aftalen er indrømmet Grækenland over for alle fremtidige associeringsaftaler, for så vidt angår forskellige varer af særlig interesse for Grækenland. Hvis man indbygger en sådan klausul i alle associeringsaftaler, ville man i tilfælde af en række af associeringer i givet fald kunne forårsage uhyre komplikationer.¹⁾

119. Spørgsmålet om, hvorledes man skal tilrettelægge de associerede landes forhold til hinanden, er ikke let at besvare. Ud fra et økonomisk synspunkt ville det uden tvivl være fordelagtigt, hvis de associerede lande gensidigt ville indrømme hinanden visse præferencer. I forbindelse hermed må man dog sikre sig, at man ikke ved sådanne i sig selv ønskværdige foranstaltninger kom-

¹⁾ Jfr. henvisningerne om yderligere muligheder for farlige præcedenstilfælde i hr. Kreyssig's beretning om de økonomiske og finansielle bestemmelser fra september 1961 (dok. 60/61).

mer til at genoplive den gamle modsætning mellem CEE og EFTA, en modsætning, som det netop var meningen at overvinde ved associeringen og tiltrædelsen af fællesmarkedet.

120. Enhver associering vil nødvendiggøre visse institutioner. For alle sådanne aftaler bør der vel oprettes et associeringsråd bestående af ligeberettigede medlemmer, der er ansvarlige for alle problemer i forbindelse med associeringen. I så henseende vil det græske eksempel danne skole.

Ved et større antal associeringer vil der også opstå problemet om en harmonisering

af de i forbindelse dermed oprettede særlige instanser. Det er endnu for tidligt at fremsætte forslag herom.

121. Som det er tilfældet ved Grækenlands-aftalen, bør der ved enhver associering oprettes parlamentariske kontakter mellem Det Europæiske Parlament og de frit valgte folkerepræsentationer i det pågældende land. I tilfælde af et større antal associeringer må man drage omsorg for, at disse kontakter forbliver overskuelige og så vidt muligt afstemt efter hinanden, hvilket vil kræve omhyggelige overvejelser.

Bilag 14.

Foreløbig oversættelse.

Storbritannien og Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Rapport fra Lordseglbevareren om mødet i Bryssel med ministre fra Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemslande i dagene 1. til 5. august 1962.

Afgivet til Parlamentet af Lordseglbevareren efter anmodning fra Hendes Majestæt august 1962.

Udviklingen i Bryssel-forhandlingerne: Ministermøde fra 1.-5. august.

Indledning.

I de seneste måneder har lordseglbevareren i underhuset redegjort for udviklingen i forhandlingerne mellem Storbritannien og regeringerne i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemslande efter hvert ministermøde i Bryssel. Hans seneste redegørelse blev fremsat den 30. juli efter ministermødet i dagene fra den 24. til 28. juli, og kort før parlamentet blev hjemsendt på sommerferie (jfr. „Hansard“ B 664, nr. 155, spalte 34-35).

2. Efter fremsættelsen af denne redegørelse påtog mr. Heath sig at fremkomme med yderligere offentlige redegørelser efter hvert ministermøde, som måtte finde sted, medens parlamentet ikke var samlet.

3. I det følgende gives en redegørelse for det møde, som fandt sted i Bryssel i dagene fra den 1. til 5. august.

Associering under Fællesmarkedstraktatens fjerde del.

4. Ministrene overvejede på ny spørgsmålet om associering under fællesmarkedstraktatens fjerde del, for så vidt angik både afhængige og uafhængige lande inden for det britiske statssamfund. Storbritannien

har gjort medlemmerne af Det europæiske økonomiske Fællesskab bekendt med sine synspunkter herpå, og der blev udvekslet yderligere synspunkter ved denne lejlighed. Som det vil huskes, har Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemslande haft drøftelser med Fællesskabets associerede lande vedrørende en ny associeringsaftale, der skal træde i kraft fra 1. januar 1963.

5. For så vidt angår de afhængige territorier inden for statssamfundet, var ministrene enige om, at med visse eventuelle undtagelser ville associeringen under fællesmarkedstraktatens fjerde del åbne mulighed for den mest tilfredsstillende ordning for sådanne territorier, og at en sådan ville kunne anvendes på dem. Det tilkommer den britiske regering på et egnet tidspunkt, når de nærmere betingelser i associeringsaftalen er blevet fastlagt, at tilkendegive, hvilke af disse territorier der skal associeres, efter at de herfor fornødne konsultationer har fundet sted.

6. Særlige forhold gør sig gældende, for så vidt angår:

Singapore, Sarawak, North Borneo og Brunei. — På baggrund af de drøftelser, der finder sted vedrørende dannelsen af en

udvidet malajisk føderation, vil disse territoriers stilling blive overvejet på et senere tidspunkt.

Aden. — Der vil blive foretaget yderligere undersøgelser vedrørende passende ordninger for Aden under hensyn til den dér stedfindende produktion af olieprodukter.

Basutoland, protektoratet Bechuanaland og Swaziland. — Visse tekniske problemer, som opstår i forbindelse med den bestående toldunion med Den sydafrikanske Union, skal tages op til yderligere overvejelse.

Hongkong. — Fællesskabet erklærede sig enig i sammen med den britiske regering før Storbritanniens tiltrædelse af Fællesskabet at finde frem til passende foranstaltninger vedrørende samhandelen.

7. Med hensyn til de uafhængige lande i statssamfundet og de lande, som om kort tid vil opnå uafhængighed, var ministrene enige om, at associering med Fællesskabet under den foreslåede nye aftale ville være en passende ordning for de af statssamfundets lande i Afrika og Caraibien, som måtte nære ønske herom. Der var også enighed om, at der på et passende tidspunkt skulle afholdes konsultationer mellem regeringerne i Fællesskabets medlemslande (efter konsultation med de stater, der allerede er associeret) og den britiske regering (efter konsultation med de berørte statssamfundslandes regeringer) med henblik på associering af disse lande.

8. Spørgsmålet om Føderationen Rhodesia og Nyasalands indpasning i ovenstående skal gøres til genstand for yderligere drøftelse.

9. Hvis nogle lande ikke bliver associeret, skal der afholdes konsultationer mellem Storbritannien og Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemslande om, hvilke alternative økonomiske ordninger der vil være mulige.

10. Der vil være behov for yderligere drøftelse på et senere stadium om fællestariffens højde for visse tropiske produkter og vedrørende samhandelen med tropiske produkter af interesse for de statssamfundslande og territorier, som ikke bliver associeret.

11. Da Malta og Gibraltar er europæiske territorier, er associering under fællesmarkedstraktatens fjerde del ikke mulig for disse. Den britiske regering vil i nær fremtid fremsætte forslag om disse områders forbindelse med det udvidede Fællesskab.

Indien, Pakistan og Ceylon.

12. Der var enighed om foreløbige forslag med hensyn til handelsvilkårene (med undtagelse af visse varer) mellem et udvidet Fællesskab og Indien, Pakistan og Ceylon. Ministrene anerkendte, at det ved fastlæggelsen af det udvidede Fællesskabs fremtidige handelspolitik skulle tages i betragtning, at det er nødvendigt for disse lande at forøge deres nationale produktion og udvide antallet af varer, der indgår i denne produktion, med henblik på at hæve levestandarden for deres befolkninger. Den ordning, der blev udarbejdet, omfatter følgende hovedbestanddele.

a) Omfattende handelsaftaler.

Det udvidede Fællesskab ville søge at forhandle om omfattende handelsaftaler med Indien, Pakistan og Ceylon senest ved udgangen af 1966. Formålet med disse aftaler skal være at udvikle handelen og herigennem opretholde og forøge disse landes valutaandtjening og som helhed at lette virkeliggørelsen af deres udviklingsplaner. De midler, hvormed dette kunne gøres, omfatter toldpolitik, kvotering, eksportpolitik og foranstaltninger, der tager sigte på at lette en forøget privat investering og tilvejebringelsen af teknisk bistand.

b) Te.

Der blev opnået enighed om at nedsætte den eksisterende fælles toldtarifs sats for te, der andrager 18 pct., til nul.

c) Bomuldstekstiler.

Overgangen til anvendelse af fællestariffen vil, for så vidt angår importen af disse varer, ikke finde sted efter Fællesskabets almindelige tidstabel, men i følgende fire tempi: den første tilnærmelse på 20 pct. vil finde sted ved Storbritanniens tiltrædelse af Fællesskabet; anden tilnærmelse på 20 pct. vil finde sted 18 måneder senere; tredje tilnærmelse på 30 pct. ét år herefter; sidste tilnærmelse på 30 pct. vil ske, når Fællesskabet som helhed endeligt overgår til fællestariffen. Da fællestariffen for de pågældende varer hovedsaglig andrager 18 pct., vil de satser, der vil blive anvendt af Storbritannien i de tre første stadier, være ca. 3½ pct., 7 pct. og 12½ pct. a.v.

Der blev opnået enighed om, at det ud-

videde Fællesskab i tiden indtil afslutningen af de under a) nævnte handelsaftaler eller indtil udgangen af 1966 uopholdeligt vil tage skridt til at genoprette stillingen, såfremt eksporten til Fællesskabet går ned som følge af Storbritanniens tilnærmelse til fællestariffen. En sådan nedgang skal opgøres ud fra et basisniveau for denne eksport til Fællesskabet. Dette basisniveau skal fastsættes forud for Storbritanniens tiltrædelse af Fællesskabet. Dette skal i det mindste svare til den gennemsnitlige importmængde i det udvidede Fællesskabs medlemslande i årene 1959 og 1960.

Der blev endvidere i princippet opnået enighed om mulighed for visse tillæg i overensstemmelse med Genèveaftalen, for så vidt angår markedet i de nuværende fællesmarkedslande. Storbritannien vil holde sin import fra Indien og Pakistan omtrentlig inden for de nuværende grænser.

Der blev opnået enighed om, at i det tidsrum, hvor eksporten til Storbritannien af indisk og pakistansk ubleget klæde pålægges en told, der er mindre end fællestariffens sats, skal eksporten fra Storbritannien til Fællesskabets øvrige medlemslande af varer fremstillet heraf undergives kontrol i tilfælde af, at der opstår vanskeligheder på markederne i de sidst nævnte lande.

d) Andre industrivarer og forarbejdede fødevarer.

Der blev truffet aftale om, at fællestariffens sats for visse mindre betydningsfulde industrivarer, i første række visse sportsartikler, skal nedsættes til nul.

For så vidt angår de øvrige varer henhørende under denne gruppe, opnåedes der enighed om, at der skulle finde en væsentlig forsinkelse sted i den almindelige rytme for overgangen til fællestariffen. Aftalen herom går ud på, at fællestariffen skal indføres med 15 pct. af vedkommende sats ved Storbritanniens tiltræden, med 15 pct. pr. 1. juli 1965, med 20 pct. pr. 1. januar 1967, med 20 pct. pr. 1. juli 1968 og med resten pr. 1. januar 1970.

e) Jutevarer.

De foreløbige forslag, hvorom der opnåedes enighed, forudser en gradvis anvendelse af fællestariffen. Storbritannien vil oprette et kontingent for varer (bortset fra grove

jutevarer) fra andre medlemslande begyndende med 3.000 t og stigende årligt med 700 t. Kvantitative restriktioner skal være afskaffet senest pr. 1. juli 1970.

f) Tropiske produkter.

Der opnåedes enighed om en suspension af toldsatsen (art. 28) for en række varer, herunder „cashew“-nødder og håndvævede varer (sidstnævnte skal gøres til genstand for nærmere tariferingsmæssig aftale). Behandlingen af andre tropiske produkter som kaffe, der ligeledes er af interesse for de til Fællesskabet associerede lande, vil blive drøftet på et senere tidspunkt.

g) Varer, der skal gøres til genstand for yderligere drøftelse.

Den britiske regerings forslag om toldfrihed for ostindiske „kips“, kokosmætter og mættemateriale, visse grove jutevarer og håndknyttede tæpper skal drøftes yderligere.

Landbrugsprodukter fra den tempererede zone.

13. Der fandt en langvarig drøftelse sted vedrørende ordninger for handelen med landbrugsprodukter fra den tempererede zone fra Canada, Australien og New Zealand, og et fælles grundlag blev i betydelig udstrækning tilvejebragt. Meget arbejde står dog tilbage både med hensyn til de enkelte varer og med henblik på at opnå større klarhed vedrørende visse af de foreslåede ordninger.

14. De foreslåede ordninger vedrører både det lange sigt og overgangsperioden.

15. Med hensyn til det lange sigt var, som det vil erindres, de syv regeringer under tidligere drøftelser enige om inden for et udvidet Fællesskabs rammer at tage et snarligt initiativ til sikring af verdensomfattende aftaler for hovedlandbrugsvarerne. Denne beslutning afspejlede erkendelsen af det udvidede Fællesskabs ansvar i dets egenkab af verdens vigtigste importør af levnedsmidler. I de drøftelser, som netop er afsluttet, klarlagde ministrene yderligere formålene med sådanne aftaler og drøftede mere udførligt de hensyn, der burde tilgodeses i dem. Aftalerne skulle vedrøre den pris- og produktionspolitik, der skal følges af eksport- og importlandene, de minimums- og maksimumsmængder, der skal indgå i

verdenshandelen, lagerdannelsepolitikken og de særlige handelsproblemer i forhold til udviklingslandene. Formålet er at skabe den mest hensigtsmæssige struktur i verdenshandelen med landbrugsprodukter med henblik på at sikre en overenskomstmæssig fastlagt balance mellem forbrugernes og producenternes interesser og især med henblik på at tilpasse sig udviklingen i behov og afsætningsmuligheder i de forskellige dele af verden. Der var enighed om, at sådanne verdensomspændende aftaler skulle gøres til genstand for revision hvert tredje år.

16. Der var enighed om, at Fællesskabets fremtidige prispolitik var særlig vigtig, idet den i overvejende grad ville være bestemmende for produktionens størrelse og dermed for de eksporterende landes afsætningsmuligheder. Ministrene erkendte således, at det ville være ønskeligt, at Fællesskabet på et tidligt tidspunkt fremsatte en erklæring, hvori der gives udtryk for, at det har til hensigt snarest muligt at fastlægge sin prispolitik og at føre en rimelig politik („reasonable policy“) i overensstemmelse med målsætningerne i fællesmarkedstraktatens art. 110 og 39.

17. Idet Fællesskabet ved at sikre den rationelle udvikling af landbrugsproduktionen træffer passende forholdsregler med henblik på at forøge indtægterne for dem, der beskæftiger sig med landbrug i Fællesskabet, vil det således tillige bestræbe sig på at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, herunder et tilfredsstillende niveau for handelen mellem Fællesskabet og tredjelande, herunder lande i statssamfundet. Fællesskabets prispolitik vil inden for rammerne af verdensomfattende aftaler blive genstand for konfrontation med prispolitikken i sådanne andre producentlande, som er rede til at tage del heri.

18. Der blev endvidere opnået enighed om en udtalelse gående ud på, at den politik, det udvidede Fællesskab har til hensigt at føre, vil give rimelige muligheder på dets marked for eksport af fødevarer fra den tempererede zone. Det blev bekræftet, at de landbrugsordninger, der er vedtaget af Fællesskabet, foreskriver afskaffelse af kvantitative restriktioner både mellem medlemsstaterne og ved import fra tredjelande, medmindre man undtagelsesvis måtte træffe

anden bestemmelse i tilfælde af alvorlige forstyrrelser.

19. Ministrene overvejede endvidere den situation, der ville opstå, dersom verdensomfattende aftaler ikke skulle vise sig gennemførlige. Fællesskabet bekræftede på ny sin beredvillighed til at afslutte aftaler med det samme formål med sådanne lande, som måtte ønske det, og i særdeleshed med lande i statssamfundet.

20. For så vidt angår overgangsperioden, står det tilbage at drøfte yderligere ordninger for en række vigtigere varer. Men der blev skabt en ramme for behandlingen af alle sådanne varer, som vil blive genstand for præferencebehandling inden for Fællesskabet. For så vidt angår korn, erklærede Fællesskabets medlemslande, at de havde til hensigt at sikre, at anvendelsen af præferencerne inden for Fællesskabet ikke ville føre til pludselige og betydelige ændringer af handelens struktur. Hvis dette alligevel skulle ske, vil Fællesskabet gennemgå præferencesystemets anvendelse i samråd med lande inden for statssamfundet. En lignende garanti blev tilbudt for alle varer, for hvilke der vil være præferencer inden for Fællesskabet. Der var enighed om, at import til Storbritannien af korn, som i øjeblikket nyder en toldpræference i Storbritannien, skal drage fordel af en aftalt anvendelse af præferenceordningen inden for Fællesskabet. Den nøjagtige anvendelse skal drøftes yderligere, når forhandlingerne er genoptaget.

21. Fællesmarkedets landenes ministre udtalte, at de havde gjort New Zealands stilling til genstand for særlig overvejelse. De anerkendte de særlige vanskeligheder for New Zealand som følge af dette lands store afhængighed af det britiske marked og gav udtryk for deres beredvillighed til at overveje særlige foranstaltninger vedrørende disse vanskeligheder.

Den finansielle forordning.

22. Ministrene drøftede Fællesskabets forordning vedrørende finansieringen af den fælles landbrugspolitik. Den britiske delegation bekræftede, at den britiske regering kunne tiltræde denne forordning fuldt ud, såfremt Storbritannien bliver medlem af Fællesskabet, og tilkendegav, at de, når tiden var inde, var rede til sammen med de andre medlemmer af Fællesskabet at tage

del i en undersøgelse af forholdet mellem denne forordning og finansieringen af Fællesskabets udgifter i tiden fra 1965 til 1970 og efter overgangsperiodens udløb. Den franske delegation indtog det standpunkt, at det ikke var muligt for den at give sit samtykke til ordninger vedrørende sådanne levnedsmidler fra statsamfundet, som produceres i den tempererede zone, før der havde fundet yderligere overvejelser sted vedrørende spørgsmålet om den finansielle forordning.

Det fremtidige arbejdsprogram.

23. Ved tidligere møder havde ministrene udarbejdet ordninger vedrørende andre forhandlingsemner, herunder behandlingen af industrivarer fra de udviklede lande i statsamfundet samt nogle sider af ordningen for britisk landbrug, i første række en bestemmelse om årlig gennemgang af landbrugets problemer og yderligere garantier for landbrugerne i det udvidede Fællesskab.

24. På det møde, der netop er afsluttet,

opnåedes væsentlige fremskridt vedrørende vigtigere spørgsmål af betydning for statsamfundet — associering under fællesmarkedstraktatens fjerde del, de særlige problemer af interesse for Indien, Pakistan og Ceylon samt de landbrugsvarer fra Canada, Australien og New Zealand, som produceres i den tempererede zone. Ud over det arbejde, der står tilbage om nogle af disse spørgsmål, skal ministrene træffe beslutning om de forslag, som den britiske regering har fremsat vedrørende toldfrihed for visse industrielle råvarer, ligesom der skal aftales ordninger for forarbejdede landbrugsvarer. Hertil kommer betydningsfulde spørgsmål, der skal afgøres, for så vidt angår det britiske landbrug samt gartneri og havebrug, i særdeleshed for så vidt angår visse enkelte varer.

25. Der var mellem ministrene enighed om, at forhandlingerne skal genoptages i september på embedsmandsniveau, og at det næste ministermøde skal finde sted i begyndelsen af oktober.

Bilag 15.

MONOPOLTILSYNETS DIREKTORAT.

22. juni 1962.

Orientering om internationale kartelspørgsmål.

Indhold: Rom-traktatens konkurrenceregler og Kommissionens forordning nr. 27 samt rådets forordning nr. 59 vedrørende ændring af forordning nr. 17.

Rom-traktatens konkurrenceregler.

I henhold til Rom-traktatens artikel 85, § 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle beslutninger truffet af sammenslutninger af virksomheder og alle former for fælles forretningsmetoder, der kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne, og som har til formål eller til følge at hindre eller begrænse konkurrencen eller forrykke vilkårene for denne inden for fællesmarkedet, forbudt. Efter denne forbudsbestemmelse er de pågældende aftaler m.v. uden retskraft, jfr. traktatens art. 85, § 2.

På tilsvarende måde er det forhold, at en eller flere virksomheder på urimelig måde udnytter en dominerende stilling på fællesmarkedet, forbudt, såfremt samhandelen mellem medlemslandene vil kunne påvirkes herefter, jfr. art. 86.

De nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af disse i traktaten fastsatte regler er givet i forordning nr. 17 af 6. februar 1962. Denne forordning er gengivet i „Orientering“ nr. 2 og er i øvrigt trykt som bilag 6 til beretning nr. 2 afgivet af folketingets markedsudvalg den 13. marts 1962. (Folketingstidende 1961-62, tillæg B, spalte 461 ff). Forordningen kan rekvireres fra monopoltilsynets direktorat.

Rådets forordning nr. 17.

I forordningens artikel 1 fastslås det, at aftaler m.v. som omhandlet i traktatens art. 85 og 86 er forbudt, uden at der hertil kræves nogen forudgående afgørelse.

Imidlertid giver forordningen i overensstemmelse med traktatens art. 85, § 3, ad-

gang til ved anmeldelse til Kommissionen at opnå godkendelse af aftaler, vedtagelser etc.

Endvidere kan der i henhold til forordningen søges en såkaldt „negativattest“, hvorved Kommissionen kan fastslå, at der ikke er anledning til at skride ind mod en aftale, vedtagelse eller forretningsmetode.

Selv om bestemmelserne naturligvis i første række tager sigte på konkurrenceforholdene for virksomheder i fællesmarkedslandene, er der næppe tvivl om, at traktatens og forordningens bestemmelser kan få virkninger også for virksomheder uden for fællesmarkedslandene, altså også for danske virksomheder. Eksempelvis kan det tænkes, at en dansk eksportør har aftaler, f.eks. eneforhandlerkontrakter, med sine kunder i fællesmarkedet, og at dettes myndigheder betragter aftalerne som stridende mod traktaten og dermed ugyldige. Virkningen heraf kan blive, at den pågældende danske virksomhed ikke kan gøre retskrav gældende over for sine kontrahenter i fællesmarkedet.

Under hensyn hertil kan det blive nødvendigt, at danske virksomheder, der har forretningsinteresser i fællesmarkedet, overvejer deres stilling og eventuelt foretager anmeldelse af aftaler, vedtagelser eller forretningsmetoder eller ansøger Kommissionen om negativattest. I denne forbindelse bemærkes, at rådet ved sine møder den 4. og 5. juni 1962 har besluttet at forelægge Den europæiske parlamentariske Forsamling et forslag fra Kommissionen om at forlænge anmeldelsesfristen i forordningens artikel 5, § 1, fra 1. august 1962 til 1. november 1962.

Spørgsmålet, om den enkelte aftale falder ind under den gruppe, hvor der bør søges om negativattest (forordningens art. 2) eller den gruppe, hvorefter der bør indgives anmeldelse (efter forordningens art. 4 og 5), må virksomhederne selv tage stilling til under hensyn til forordningens ordlyd og aftalens virkninger.

Det er fællesmarkedets myndigheder, der træffer afgørelse om praksis og fortolkning af forordningens bestemmelser, og monopoltilsynets direktorat vil i videst mulig udstrækning redegøre for trufne afgørelser samt bringe referater af anmeldelser og artikler, der belyser fortolkningsspørgsmål og praksis. Det kan i denne forbindelse oplyses, at der om kort tid i „Orientering“ vil blive givet en oversættelse af fællesmarkeds-domstolens præjudicielle kendelse i Bosch-sagen, jfr. „Orientering“ nr. 1.

Kommissionens forordning nr. 27.

I medfør af artikel 24 i rådets forordning nr. 17 har Kommissionen den 3. maj 1962 udstedt en forordning om begæringers og anmeldelsers form og indhold samt andre enkeltheder vedrørende iværksættelsen af bestemmelserne i forordning nr. 17. I det følgende bringes denne forordning nr. 27 med bilag i dansk oversættelse.

Det tilføjes, at danske virksomheder, der ønsker at foretage anmeldelser til Kommissionen i Bruxelles, vil kunne bestille anmeldelseskemaer, blanketterne A og B, ved henvendelse til Industrirådet, H. C. Andersens Boulevard 18, København V., Grosserer-Societetets Komité, Børsen, København K., og Provinshandelskammeret, Kompagni-stræde 32 A, København K.

Kommissionens forordning nr. 27.

Første forordning om iværksættelse af bestemmelserne i rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962.

Begæringers og anmelders form og indhold samt andre enkeltheder.

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKABS KOMMISSION HAR med støtte i bestemmelserne i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og især i artiklerne 87 og 155, med støtte i bestemmelserne i artikel 24 i rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 (Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86), og i betragtning af,

at Kommissionen i medfør af artikel 24 i rådets forordning nr. 17 er bemyndiget til at udstede nærmere forskrifter vedrørende form, indhold og andre enkeltheder, for så vidt angår begæring i henhold til artiklerne 2 og 3 og anmeldelser i henhold til artiklerne 4 og 5,

at indgivelsen af begæring og anmeldelse kan have vigtige retslige følger for hver af de virksomheder, der deltager i en aftale, vedtagelse eller fælles forretningsmetode, og at derfor hver virksomhed må have ret til over for Kommissionen at fremsætte en begæring eller foretage anmeldelse, idet det dog på den anden side vil være nødvendigt, at en virksomhed, som benytter sig af denne ret, underretter de øvrige deltagere i en aftale, vedtagelse eller forretningsmetode, således at disse kan varetage deres interesser,

at det påhviler virksomhederne og sammenslutningerne af virksomheder at give Kommissionen oplysning om de kendsgerninger og forhold, som motiverer en begæring i henhold til artikel 2 og en anmeldelse i henhold til artiklerne 4 og 5,

at det må anses for ønskeligt for begæring om afgivelse af en negativattest angående anvendelsen af artikel 85, § 1, og for anmeldelser angående anvendelsen af artikel 85, § 3, i Traktaten at foreskrive benyttelse af blanketter for i alle interesseredes interes-

se at forenkle og fremskynde sagernes behandling hos de kompetente organer,
UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1.

Ret til indgivelse af begæring og anmeldelse.

1. Ret til at fremsætte begæring i henhold til artikel 2 og til at foretage anmeldelse i henhold til artiklerne 4 og 5 i forordning nr. 17 har enhver virksomhed, som deltager i aftaler, vedtagelser eller forretningsmetoder af den i Traktatens artikler 85 og 86 omhandlede art. Hvis det kun er enkelte af de deltagende virksomheder, der fremsætter begæring eller foretager anmeldelse, skal de underrette de øvrige deltagende virksomheder herom.

2. Hvis de i artiklerne 2 og 3, §§ 1 og 2 b), og i artiklerne 4 og 5 i forordning nr. 17 omhandlede begæring og anmeldelser underskrives af repræsentanter for virksomheder, sammenslutninger af virksomheder eller fysiske eller juridiske personer, skal deres repræsentationsbeføjelse dokumenteres.

3. Ved fælles begæring eller anmeldelser skal der udpeges en fælles repræsentant.

Artikel 2.

Indgivelse af begæring og anmeldelser.

1. Begæring og anmeldelser samt bilag skal indgives til Kommissionen i syv eksemplarer.

2. Dokumenter, der vedlægges som bilag, skal indsendes i original eller i afskrift. Afskriftens overensstemmelse med originalen skal bekræftes.

3. Begæring og anmeldelser skal affattes på et af Fællesskabets officielle sprog. Dokumenter skal indsendes på originalsproget.

Hvis originalsproget ikke er et af Fællesskabets officielle sprog, skal der vedlægges en oversættelse til et af de officielle sprog.

Artikel 3.

Begyndelsestidspunktet for begæringers og anmeldelsers retsvirkninger.

Begæringen eller anmeldelsen er indgivet på det tidspunkt, hvor den er modtaget af Kommissionen. Hvis begæringen eller anmeldelsen fremsendes gennem postvæsenet som anbefalet brev, gælder dog datoen for poststempellet på afsendelsesstedet som tidspunkt for indgivelsen.

Artikel 4.

Begæringers og anmeldelsers indhold.

1. Til begæring i henhold til artikel 2 i forordning nr. 17 angående anvendelse af artikel 85, § 1, i Traktaten skal benyttes den som bilag gengivne blanket A.

2. Til anmeldelser i henhold til artikel 4 eller 5 i forordning nr. 17 skal benyttes den som bilag gengivne blanket B.

3. Begæring og anmeldelser skal indeholde de i blanketterne krævede oplysninger.

4. Flere deltagende virksomheder kan til begæringen eller anmeldelsen benytte én blanket.

5. I begæring i henhold til artikel 2 i forordning nr. 17 angående anvendelsen af artikel 86 i Traktaten skal der gives en ud-

tømmende redegørelse for sagens kendsgerninger; navnlig skal der gives oplysning om, hvilke forretningsmetoder det drejer sig om, og hvilken stilling den eller de deltagende virksomheder indtager i fællesmarkedet eller væsentlige dele heraf med hensyn til de varer eller tjenesteydelser, som forretningsmetoden vedrører.

Artikel 5.

Overgangsordning.

1. Begæring og anmeldelser, der uden benyttelse af blanketter er indgivet inden nærværende forordnings ikrafttræden, anses for at være forskriftsmæssige i den i artikel 4 i nærværende forordning angivne mening.

2. Kommissionen kan kræve, at der inden udløbet af en af denne fastsat tidsfrist indgives en forskriftsmæssig udfyldt blanket. I så fald anses begæringen og anmeldelsen kun som forskriftsmæssig, såfremt blanketterne indgives i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende forordning og inden udløbet af den fastsatte frist.

Artikel 6.

Nærværende forordning træder i kraft dagen efter dens bekendtgørelse i „Amtsblatt der europäischen Gemeinschaften“.

Nærværende forordning er fuldt ud bindende og har umiddelbar gyldighed i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles den 3. maj 1962.

På Kommissionens vegne

Præsidenten

W. Hallstein.

Vigtig meddelelse.

De på side 1121 og følgende sider i nærværende Amtsblatt som eksempler gengivne blanketter kan fra og med 15. maj 1962 rekvireres fra informationskontorerne for de europæiske fællesskaber. Informationskontorernes adresser i de respektive medlemsstater samt i Storbritannien og i Amerikas Forenede Stater er følgende:

1. *Tyskland:*

Verbindungsbüro der europäischen Gemeinschaften, Bonn, Zittelmannstrasse 11.

2. *Belgien:*

Service de presse et d'information des Communautés européennes 244, rue de la Loi, Bruxelles.

3. *Frankrig:*

Bureau d'Information des Communautés européennes, 61, rue des Belles Feuilles, Paris 16e.

4. *Italien:*

Ufficio Stampa ed Informazione delle Comunità Europee, Roma, Via Poli 29.

5. *Luxembourg:*

Service de presse et d'information des Communautés européennes, Luxembourg, 18, rue Aldringer.

6. *Nederlandene:* Voorlichtingsdienst der Europese Gemeenschappen, Mauritskade 39, Den Haag.

7. *Storbritannien:*

Information Service of the European Communities, 23, Chesham Street, London S.W. 1.

8. *Forenede Stater:*

The European Communities Information Service, 236, Southern Building, Washington 5, D.C.

Blanketterne kan også rekvireres fra handelskamrene i medlemsstaterne.

BLANKET A

Denne blanket indgives ligesom bilagene i 7 eksemplarer, dokumentation for repræsentationsbeføjelsen indgives i 2 eksemplarer.

Hvis den ud for hvert spørgsmål afsatte plads ikke er tilstrækkelig, bedes benyttet supplerende ark med nøje angivelse af, hvilket punkt på blanketten de vedrører.

A LA COMMISSION DE LA C. E. E.

Direction générale de la concurrence

Direction „Ententes et Monopoles“

12, avenue de Broqueville

Bruxelles 15

Begæring om afgivelse af negativattest i henhold til artikel 2 i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 angående anvendelsen af artikel 85, § 1, i Traktaten.

I.

Oplysninger om deltagere

---

1. Efternavn, fornavn og adresse på den, der fremsætter begæringen. Optræder denne som repræsentant, oplyses desuden navn og adresse på den repræsenterede virksomhed eller sammenslutning af virksomheder samt efternavn, fornavn og adresse på indehavere eller interessenter, for juridiske personer på deres lovlige repræsentanter.

Repræsentationsbeføjelsen skal dokumenteres.

Fremsættes begæringen af flere personer eller på flere virksomheders vegne, skal oplysningerne afgives for samtlige personer og virksomheder.

---

2. Navn og adresse på de virksomheder, som deltager i aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode, samt efternavn, fornavn og adresse på indehavere eller interessenter, for juridiske personer på deres lovlige repræsentanter.

Hvis begæringen ikke fremsættes af alle deltagende virksomheder, oplyses det, på hvilken måde de øvrige deltagende virksomheder er blevet underrettet om begæringens fremsættelse.

Disse oplysninger er ikke nødvendige for standardkontrakter (jfr. nedenfor under II. 1. b)).

---

3. Hvis der ved aftalen er oprettet et selskab eller et fælles organ, oplyses navn og adresse på dette selskab eller organ samt efternavn, fornavn og adresse på dets lovlige repræsentanter.
-

4. Hvis aftalens administration er overdraget et selskab eller et fælles organ, oplyses navn og adresse på dette selskab eller organ samt efternavn, fornavn og adresse på dets lovlige eller andre repræsentanter.

Afskrift af vedtægterne vedlægges som bilag.

---

5. Ved vedtagelser, trufne af sammenslutninger af virksomheder: Navn og adresse på sammenslutningen samt efternavn, fornavn og adresse på dens lovlige repræsentanter.

Afskrift af vedtægterne vedlægges som bilag.

---

6. For virksomheder, hvis forretningssted eller hjemsted ligger uden for fællesmarkedets territorium (artikel 227, §§ 1 og 2 i Traktaten): Navn og adresse på en repræsentant eller filial med bopæl eller forretningssted inden for fællesmarkedets territorium.
-

II.

Oplysninger om indholdet af aftalen, vedtagelsen eller fælles forretningsmetoder

---

1. Hvis indholdet er fastlagt skriftligt, vedlægges som bilag afskrift af den fuldstændige ordlyd, medmindre der under a) til c) er bestemt noget andet.

- a) Drejer det sig herved kun om en rammeaftale eller en rammevedtagelse?

I bekræftende fald vedlægges som bilag også afskrift af den fuldstændige ordlyd af de enkelte aftaler og ordninger til gennemførelse af det aftalte eller vedtagne.

- b) Drejer det sig om en standardkontrakt, d.v.s. en kontrakt, som den virksomhed, der fremsætter begæringen, normalt indgår med bestemte personer eller persongrupper (f.eks. en kontrakt, som indskrænker en kontrahents frihed til selv at fastsætte priser eller forretningsbetingelser ved videresalg af varer, som han erhverver hos den anden kontrahent)?

Bilag til beretn. nr. 4 vedr. Det europæiske økonomiske Fællesskab.

I bekræftende fald er det tilstrækkeligt at vedlægge kontraktens ordlyd.

- c) Hvis det drejer sig om en licensaftale af den i artikel 4, § 2, stk. 2), litra b), i forordning nr. 17 omhandlede art, behøver de aftalebestemmelser, som udelukkende indeholder en beskrivelse af en produktionsteknisk fremgangsmåde og ikke i sig selv har forbindelse med konkurrencebegrænsningen, ikke at blive gengivet; i så fald bør udeladelsen dog tydeligt angives.

2. Såfremt indholdet ikke eller ikke fuldstændigt er fastlagt skriftligt, gengives det nedenfor.

3. I alle tilfælde gives der følgende yderligere oplysninger:

- a) Tidspunktet for aftalens indgåelse, vedtagelsens fastsættelse eller forretningsmetodens samordning
- b) Ikrafttrædelsestidspunktet og eventuelt det fastsatte gyldighedstidsrum
- c) Genstand: nøje beskrivelse af de(n) pågældende vare(r) eller tjenesteydelse(r)
- d) Formålene med aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode
- e) Betingelser for tilslutning, opsigelse, tilbage-træden og udtræden
- f) Forholdsregler, som kan bringes i anvendelse mod de deltagende virksomheder (konventionalbod, eksklusion, leveringsstandsning o.s.v.)

III.

Midler til opnåelse af de med aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode tilsigtede formål

1. Det oplyses, om og i hvilket omfang aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode vedrører:

— overholdelse af bestemte købs- eller salgspriser, rabatter eller andre forretningsbetingelser

- 9 Udvalgenes betænkninger m. m.

- begrænsning eller kontrol af produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne
- opdeling af markeder eller forsyningskilder
- indskrænkning i frit at købe hos eller sælge til tredjemand (eksklusivaftaler)
- anvendelse af uensartede vilkår for ydelser af samme værdi

2. Vedrører aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode leverancer eller tjenesteydelser:

- a) kun i én medlemsstat?
- b) kun mellem en medlemsstat og tredjelande?
- c) mellem medlemsstater?

IV.

I et bilag gives en sammenhængende redegørelse for de forhold og grunde, som efter Deres mening fører til det resultat, at artikel 85, § 1, ikke er anvendelig, f. eks. at aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode:

- 1. ikke har til formål eller til følge at hindre eller begrænse konkurrencen eller at forrykke vilkårene for den eller
- 2. ikke kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater i ugunstig retning.

De undertegnede erklærer, at de ovenfor og i vedlagte ..... bilag givne oplysninger er i overensstemmelse med de faktiske forhold. De er bekendt med bestemmelsen i artikel 15, § 1, litra a), i forordning nr. 17.

....., den .....

Underskrifter

.....
 .....
 .....
 .....

Modtagelsesbekræftelse.

(Denne formular tilbagesendes til den ovenfor angivne adresse, hvis den af ansøgeren er udfyldt i et eksemplar)

Deres begæring af ..... om afgivelse af negativattest angående anvendelse af art. 85, § 1, i Traktaten

vedrørende:

a) deltagere:

1. ....

2. .... m.fl.

(det er ikke nødvendigt at anføre flere deltagende virksomheder)

b) genstand .....

(kort karakteristik af konkurrencebegrænsningen)

er den ..... modtaget og registreret under journalnummer IV/A .....

Ved alle henvendelser bedes ovenstående journalnummer angivet.

BLANKET B

Denne blanket indgives ligesom bilagene i 7 eksemplarer, dokumentation for repræsentationsbeføjelsen indgives i 2 eksemplarer.

Hvis den ud for hvert spørgsmål afsatte plads ikke er tilstrækkelig, bedes benyttet supplerende ark med nøje angivelse af, hvilket punkt på blanketten de vedrører.

A LA COMMISSION DE LA C. E. E.

Direction générale de la concurrence

Direction „Ententes et Monopoles“

12, avenue de Broqueville

Bruxelles 15

Anmeldelse af en aftale, vedtagelse eller fælles forretningsmetode i henhold til artiklerne 4 og 5 i rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962.

I.

Oplysninger om deltagere

-
1. Efternavn, fornavn og adresse på den, der fremsætter begæringen. Optræder denne som repræsentant, oplyses desuden navn og adresse på den repræsenterede virksomhed eller sammenslutning af virksomheder samt efternavn, fornavn og adresse på indehavere eller interessenter, for juridiske personer på deres lovlige repræsentanter.

Repræsentationsbeføjelsen skal dokumenteres.

Fremsættes begæringen af flere personer eller på flere virksomheders vegne, skal oplysningerne afgives for samtlige personer og virksomheder.

-
2. Navn og adresse på de virksomheder, som deltager i aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode, samt efternavn, fornavn og adresse på indehavere eller interessenter, for juridiske personer på deres lovlige repræsentanter.

Hvis begæringen ikke fremsættes af alle deltagende virksomheder, oplyses det, på hvilken måde de øvrige deltagende virksomheder er blevet underrettet om begæringens fremsættelse.

Disse oplysninger er ikke nødvendige for standardkontrakter (jfr. nedenfor under II. 1. b)).

---

3. Hvis der ved aftalen er oprettet et selskab eller et fælles organ, oplyses navn og adresse på dette selskab eller organ samt efternavn, fornavn og adresse på dets lovlige repræsentanter.

---

4. Hvis aftalens administration er overdraget et selskab eller et fælles organ, oplyses navn og adresse på dette selskab eller organ samt efternavn, fornavn og adresse på dets lovlige eller andre repræsentanter.

Afskrift af vedtægterne vedlægges som bilag.

---

5. Ved vedtagelser, trufne af sammenslutninger af virksomheder: Navn og adresse på sammenslutningen samt efternavn, fornavn og adresse på dens lovlige repræsentanter.

Afskrift af vedtægterne vedlægges som bilag.

---

6. For virksomheder, hvis forretningssted eller hjemsted ligger uden for fællesmarkedets territorium (artikel 227, §§ 1 og 2 i Traktaten): Navn og adresse på en repræsentant eller filial med bopæl eller forretningssted inden for fællesmarkedets territorium.

II.

Oplysninger om indholdet af aftalen, vedtagelsen eller fælles forretningsmetoder

---

1. Hvis indholdet er fastlagt skriftligt, vedlægges som bilag afskrift af den fuldstændige ordlyd, medmindre der under a) til c) er bestemt noget andet.

a) Drejer det sig herved kun om en rammeaftale eller en rammevedtagelse?

I bekræftende fald vedlægges som bilag også afskrift af den fuldstændige ordlyd af de enkelte aftaler og ordninger til gennemførelse af det aftalte eller vedtagne.

b) Drejer det sig om en standardkontrakt, d.v.s. en kontrakt, som den virksomhed, der fremsætter begæringen, normalt indgår med bestemte personer eller persongrupper (f.eks. en kontrakt, som indskrænker en kontrahents frihed til selv at fastsætte priser eller forretningsbetingelser ved videresalg af varer, som han erhverver hos den anden kontrahent)?

I bekræftende fald er det tilstrækkeligt at vedlægge kontraktens ordlyd.

- c) Hvis det drejer sig om en licensaftale af den i artikel 4, § 2, stk. 2), litra b) i forordning nr. 17 omhandlede art, behøver de aftalebestemmelser, som udelukkende indeholder en beskrivelse af en produktionsteknisk fremgangsmåde og ikke i sig selv har forbindelse med konkurrencebegrænsningen, ikke at blive gengivet; i så fald bør udeladelsen dog tydeligt angives.

2. Såfremt indholdet ikke eller ikke fuldstændigt er fastlagt skriftligt, gengives det nedenfor.

3. I alle tilfælde gives der følgende yderligere oplysninger:

- a) Tidspunktet for aftalens indgåelse, vedtagelsens fastsættelse eller forretningsmetodens samordning?
- b) Ikrafttrædelsestidspunktet og eventuelt det fastsatte gyldighedstidsrum.
- c) Genstand: nøje beskrivelse af de(n) pågældende vare(r) eller tjenesteydelse(r).
- d) Formålene med aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode
- e) Betingelser for tilslutning, opsigelse, tilbage-træden og udtræden.
- f) Forholdsregler, som kan bringes i anvendelse mod de deltagende virksomheder (konventionalbod, eksklusion, leveringsstandsning o. s. v.).

III.

Midler til opnåelse af de med aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode tilsigtede formål

1. Det oplyses, om og i hvilket omfang aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode vedrører:

- overholdelse af bestemte købs- eller salgspriser, rabatter eller andre forretningsbetingelser

- begrænsning eller kontrol af produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne
  - opdeling af markeder eller forsyningskilder
  - indskrænkning i frit at købe hos eller sælge til tredjemand (eksklusivaftaler)
  - anvendelse af uensartede vilkår for ydelser af samme værdi
-

2. Vedrører aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode leverancer eller tjenesteydelser:

- a) kun i én medlemsstat?
  - b) kun mellem en medlemsstat og tredjelande?
  - c) mellem medlemsstater?
-

IV.

Såfremt De er af den opfattelse, at artikel 85, § 1, ikke er anvendelig, og De kun for en sikkerheds skyld anmelder aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode, bedes der i et bilag givet en sammenhængende redegørelse for de forhold og grunde, som efter Deres mening fører til det resultat, at artikel 85, § 1, ikke er anvendelig.

V.

Der gives i alle tilfælde en redegørelse, hvoraf fremgår:

---

1. hvorvidt aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode bidrager
    - til en forbedret produktion eller fordeling eller
    - til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling.
  2. hvorvidt der sikres forbrugerne en rimelig andel af fordelene ved disse forbedringer eller dette fremskridt
  3. hvorvidt aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode er absolut nødvendig for opnåelsen af de under 1. angivne mål
og
  4. hvorvidt aftalen, vedtagelsen eller den fælles forretningsmetode ikke udelukker konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.
-

VI.

Det bedes anført, om og i bekræftende fald på hvilke punkter den givne redegørelse vil blive suppleret.

De undertegnede erklærer, at de ovenfor og i vedlagte ..... bilag givne oplysninger er i overensstemmelse med de faktiske forhold. De er bekendt med bestemmelsen i artikel 15, § 1, litra a) i forordning nr. 17.

....., den .....

Underskrifter

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Modtagelsesbekræftelse.

(Denne formular tilbagesendes til den ovenfor angivne adresse, hvis den af ansøgeren er udfyldt i et eksemplar)

Deres anmeldelse af ..... vedrørende:

a) deltagere:

1. ....

2. .... m. fl.

(det er ikke nødvendigt at anføre flere deltagende virksomheder)

b) genstand.....

(kort karakteristik af konkurrencebegrænsningen)

er den ..... modtaget og registreret under journalnummer IV/A .....

Ved alle henvendelser bedes ovenstående journalnummer angivet.

Rådets forordning nr. 59 vedrørende ændring af forordning nr. 17.

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKABS RÅD HAR

med hjemmel i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, navnlig i artikel 87, på forslag af Kommissionen, efter at have rådført sig med Den Europæiske Parlamentariske Forsamling, og i betragtning af,

at aftaler, vedtagelser og fælles forretningsmetoder i den i artikel 5, § 1, i forordning nr. 17 af 6. februar 1962 angivne mening skal anmeldes inden 1. august 1962, hvis den i artikel 6, § 2, og artikel 7, § 1, forudsatte overgangsordning skal finde anvendelse på dem,

at det med henblik på at lette gennemførelsen af denne overgangsordning synes hensigtsmæssigt at forlænge anmeldelsesfristen i almindelighed med tre måneder og for aftaler, vedtagelser og fælles forretningsmetoder, hvori kun deltager to virksomheder, med seks måneder,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1.

1. I artikel 5, § 1, i forordning nr. 17 erstattes ordene „inden 1. august 1962“ af ordene „inden 1. november 1962“.

2. Artikel 5, § 1, i forordning nr. 17 forsynes med følgende tilføjelse:

„Men afvigende herfra skal aftaler, vedtagelser og fælles forretningsmetoder, hvori kun deltager to virksomheder, anmeldes inden 1. februar 1963“.

3. I artikel 7, § 1, i forordning nr. 17 erstattes ordene „inden 1. august 1962“ af ordene „inden det i artikel 5, § 1, angivne tidspunkt“.

Artikel 2.

Nærværende forordning træder i kraft dagen efter dens bekendtgørelse i „Amtsblatt der europäischen Gemeinschaften“.

Nærværende forordning er fuldt ud bindende og har umiddelbar gyldighed i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1962.

På Rådets vegne

Præsidenten

E. Colombo.